

KURJER WARSZAWSKI.

Dnia 31go Stycznia Rok 1862.

N° 24.

Dnia 19 (31) Stycznia 1862 Roku.

Piątek.

Wschód Słońca go: 7 m. 45.
Zachód " " 4 " 45.

Juliusz, SS. Ignacego B. M. i Brygidy P.

Z Petersburga d. 23 Stycznia.

We Wtorek, d. 9go Stycznia (v. s.), następujące osoby miały zaszczyt być przedstawionemi J. C. W. Wielkiemu Xięciu CESARZEWICZOWI Następcy Tronu.

P. Clay, Poseł nadzwyczajny i pełnomocny Minister Stanów Zjednoczonych Połudnoej Ameryki, i P. Wiljam Cassius Goodloë, Sekretarz legacji Stanów Zjednoczonych; Chahil-Bej, Poseł nadzwyczajny i pełnomocny Minister N. Sułtana, i Vehbi-Effendi, Sekretarz legacji Turckiej, P. Pournier, sprawujący interesa N. Cesarza Francuzów, i P. de Seydoux i de Courcel, Urzędnicy Ambasady Francuskiej; Baron Holstein, Sekretarz legacji Pruskiej; Hr. Deym-Strietze, Urzędnik legacji Austriackiej; P. Warlam, Sekretarz legacji Greckiej; Hra. Kleist-Loss, Szambelan N. Króla Saskiego; Hr. Chauveau Członek Rady Jeneralnej, departamentu Finisère; Baron Bruck i P. Kveckwitch.

Urząd Lekarski M. Stołecznego Warszawy. — Zawiadamia osoby interesowane, iż posada Akuszerki miasta Chęcin, z pensją roczną rs. 45, jest wakującą. Życzące otrzymać taką, zgłosić się winny z prośbą przy załączeniu do wadów kwalifikacyjnych do Urzędu Lekarskiego Gub: Radomskiej w Radomiu. — Inspektor Lekarski, Siekaczynski, Sekretarz, Gross.

Pułkownik Mikołaj Klawer, składa podziękowanie mieszkańcom i Obywatelom miasta i Ptu Pułtuskiego, za ofiarowany mu pierścień, na przyjęcie którego p. o. Namiestnika Królestwa i czasowo Główno-Dowodzący Iszą Armją Jenerał-Adjutant Lüders, zezwolił raczył.

W Paryżu, dnia 28 b. m., w Kościele WNIEBOWZJĘCIA, odbyło się Nabożeństwo żałobne, za duszę s. p. Xiędza Biskupa Dekerta.

Za duszę s. p. Ignacego Grünberg, zmarłego w dniu 1 b. m., odbędzie się w dniu jutrzejszym o godzinie 11ej z rana, jako w dzień imienia, żałobne Nabożeństwo w Kościele Powązkowskim; na które pogrążeni w smutku Brat i Siostra w nieobecności Matki, po stracie najlepszego Brata, Krewnych i Przyjaciół zapraszają.

Dnia 27go b. m., umarła w Wiedniu Józefa z Xiążąt Czartoryskich Hrabina Alfredowa Potocka. Odziedziczyła ona po swych przodkach wszystkie przymioty, które ją postawiły w rzędzie znacznych kobiet. Dobra Żona, czuła Matka i Babka, napełniła całą swą Rodzinę głębokim żalem, zjednawszy sobie przez pobożność, dobroczynność i niewyrównaną łagodność, przyjaźń i podziwienie tych nawet, którzy ją osobiście nie znali, pozostawia po sobie żal nigdy nie ukonjony.

Dnia 20go b. m. umarł w Banacie FMP. Baron Ludwik Piret de Bihain, który w roku 1848 dowodził w Banacie.

Dnia 25 b. m. zszedł z tego świata b. wojskowy polski Jan Krymski.

W dniu 25 b. m. rozstał się z tym światem Karol Kalkstein, w Pluskowętach, w W. X. Poznańskim.

Urząd Loteryj w Królestwie Polskiem. — Zawiadamia, że w oddziale 4tym Najwyżej dozwolonej loteryj na dobra Szymanów i Seroki w Peie Łowickim Gub: Warszawskiej położone, której ciągnięcie 1szej klasy dnia 6 (18) Marca r. b. rozpoczyna się, będą rozegrane dobra Miedniewice, składające się: z folwarku i wsi Miedniewice, Nowa-Wieś, Antoniew Stary, Antoniew Nowy, folwarku Kamionka, Hipoldtów z przyległościami, obok różnych w gotowiznie kwot pieniężnych. Oddzielne plany przy których potrzebne dla chcących grać w tę loteryję, przepisy i objaśnienia znajdują się, rozdawane są bezpłatnie we wszystkich Kantorach loteryjnych, gdzie i losów za opłatą w planie oznaczonej, wkrótce dostać będzie można. — Urzędnik do szczególnych poruczeń przy Komisji Rz: Pr: i Skarbu, Radca Dworu, Sztek. — P. o. z Delegacji Sekretarza, J. K. Noiński.

Komitet Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych, zawiadamia: że na zwyczajne Ogólne Zebranie Towarzystwa, które stosownie do artykułu 27go Ustawy każdego roku w miesiącu Lutym odbyć się winno, mają wstęp wszyscy Członkowie Towarzystwa, za okazaniem dowodu wniesionej składki. Dowody składkowe na rok bieżący, są koloru zielonego. Uprasza się więc wszystkich pragnących należeć do Towarzystwa w r. b., a szczególnie PP. Członków Rzeczywistych, którzy na tem zebraniu do wyboru nowego składu Komitetu przystąpić mają, ażeby w wnoszeniem składek pospieszyć chcieli. — Vice-Prezes Towarzystwa, Ed. Rastawiecki. — Za Sekretarza, Członek Komitetu, Kassjer, Schouppé.

Uzupełniając wzmiankę naszą o akcjach kolei Warszawsko-Wiedeńskiej, doszłych już do 70 rubli srebrem (nie zaś złotych), dodajemy jeszcze: że ponieważ akcje te dały dotychczas po rs. 8 rocznej dywidendy, a tem samem blisko 13%, i że chociaż jak jest do przewidzenia, dojdą rs. 80, to jeszcze po tym kursie oprócz losowania, dałyby kapitalistom około 10%, i dla tego to już dziś wiele jest osób, które przeciwnie tę rzecz tłumacząc nie obeznanym w akcjach prywatnym osobom, od takowych dość często wspomniane akcje, po znacznie niższych kursach wyzyskują.

Miasto Wyszków nad rzekę Bugiem w Powiecie Pułtuskim, uległo największemu nieszczęściu, jakie może dotknąć ziemian rolników. Z dnia 22 na 23 b. m., najstraszniejszy żywioł ogień, zniszczył 32 zabudowań gospodarskich z wszelkimi zapasami. Kilkadziesiąt familij zostało bez chleba. Komitet złożony z osób: Stanisława Kargowskiego, dziedzica dóbr Olszanki; Seweryna Bogdaszewskiego, dzierżawcy folwarku Wyszków; Piotra Dowgiałły Burmistrza miejscowego, i Alexandra Świdorskiego, obywatela m. Wyszkowa; zajęł się zbieraniem składek dla nieszczęśliwych ofiar, odwołując się do szlachetnych i czułych serc o ratunek z uwagi, hodie mihi cras tibi. Redakcja Kurjera przyjmuje ofiary. Inne dzienniki krajowe raczą zamieścić w swych piśmiech niniejsze doniesienie. — S. B.

Dziennik Powszechny podaje co następuje:

Dzienniki polskie za granicą wychodzące, nie przestają dotąd zapewnić, że Kanonik Biało-brzeski, nigdy nie odwoływał się do łaski MONARSZEJ, a szczególnie, że nigdy nie oświadczał jakoby Kościoły sprofanowane zostały przez śpiewanie w nich hymnów zabronionych. Dla zniesienia wszelkiej w tym względzie wątpliwości, uznano za stosowne podać do wiadomości publicznej, oświadczenie w obec sądu wojennego odczytane przez rzezczonego Kanonika, przy końcu wytoczonej mu sprawy. Oświadczenie to jako własnoręcznie przez niego w całości napisane i podpisane, przyznanem zostało przez JX. Ludwika Czajewicza Regenta Kapituły Metropolitalnej Warszawskiej.

Kopja z oryginału zeznania JW. X. Biało-brzeskiego, Prałata Archidjakoła Metropolitalnego Warszawskiego, na dniu 20 Listopada (2 Grudnia) r. z. w sądzie wojennym złożonego.

W odczytanim mi w przytomności Wysokiego Sądu prawozdaniu ze stanu sprawy mojej, znajduję, iż wszystkie punkta tłumaczenia się i usprawiedliwienia mojego wiernie są objęte. Wszakże, aby jeszcze więcej przemówić za niewinnością moją, ośmielałem się chociaż wkrótkości ważne niektóre przydać uwagi, które mnie zniewoliły do uczynienia kroków, za jakie do tłumaczenia się jestem powołany. Szczególniej też zasługuje na wzgląd, jakoby mi ubliżył Rządowi w raporcie opisującym zdarzenia zaszłe w Kościele Metropolitalnym Sgo JANA i XX. Bernardynów: i czasowo wstrzymanie nabożeństwa publicznego w innych Kościołach Warszawskich.

Co do pierwszego: Jak przez całe życie moje, zwłaszcza przy sprawowaniu obowiązków, jakie powierzane mi były, starałem się aby Wyższej Władzy nigdy najmniejszym wyrazem nie ubliżyć, tak i w obecnym przypadku, nie ubliżyć; ale za ścisły osądziłem obowiązek, w wyrazach malujących stan rzeczy, zdarzenie zaszłe przedstawić Wysokiemu Rządowi, aby go nie wprowadzić w błąd, nie nasuwać mylnego zdania o wypadku, a następnie i sądu o nim: odstępując zaś od treści składanych doniesień nadużywałbym położonego w sobie zaufania i zdradzał tych, którzy mu zaufali. Wierny zatem obraz czynu przedstawiając w raporcie, nie sądziłem być ubliżeniem dla Wysokiego Rządu, ani nawet, **BOŻE** moje chroni, tej myśli i intencji nie miałem.

Co do drugiego: Wstrzymanie czasowo publicznego nabożeństwa w kościołach nieuległych jawnemu sprofanowaniu, nie żadne inne spowodowały przyczyny, jak tylko zaprzysiężona gorliwość moja, względem ścisłego wykonania powinności w rządzeniu kościołem i wiernym ludem, jaką na mnie wkładały prawo Boga i ustawy kościoła świętego: te zaś nakazują Przełożonym, dusze powierzzonego im ludu zachowywać od grzechu i wiekuistej zguby, a kościoły od nieuszanowania i profanacji troskliwie zastępować. Prawo Bożkie mówi: Przełożony za stracenie dusz powierzonych jego staraniu, na Sądzie ostatcznym rachunek zdawać będzie, a zatem, że w wieczności za każdą sam surowo ukaranym zostanie. (Św: Paweł do Żydów, roz: 13).

Prawo kościoła przy powierzaniu przełożeniu, baczność i pilność w tej sprawie poleca. Nauczyciele i prawodawcy kościoła świętego wyrażenie mówią: *Niebezpieczna jest rzecz za grzeszników poręczycielem*

zostawać: cóż pomoże kapłanowi i nie być karanym za swoje, gdy karanym być ma za grzechy innych? (Rozmyślenia dla osób duchownych, część 3, str: 223, wiersz 6 i 7).

Ja zostawszy Przełożonym, zając się byłem obowiązany środkami niedopuszczania ludziom grzeszyć, nie tylko dla uchronienia ich od kary, ale i siebie samego, skoro za ich grzechy i moją duszę czekała przed Bogiem surowa odpowiedzialność; bo za nich dałem zaręczenie. Ludzie, śpiewając pieśni nie nabożne, jeszcze w miejscu świętem, nie tylko nie chwalili Boga, ale Go obrażali, dawali zgorszenie drugim—przeszkadzali im w nabożeństwie—nie szanowali—owszem—znieważali miejsce święte, gdzie są złożone Najświętsze Sakramenta, dla zbawienia dusz ludzkich, przez Zbawiciela ustanowione, nie pozwalali jak przynależy odprawić Najświętszej ofiary Mszy Świętej, jaką Chrystus dla zbawienia rodu ludzkiego poniósł na Krzyżu,—nareszcie sprzeciwiali się woli Rządu: jednym więc czynem wiele ciężkich popełniał grzechów, czemu przeszkodzić moim było obowiązkiem, aby i ich ratować i siebie. Inne łagodniejsze środki, jako to: nauki, przestrogi, rady, upominania, strofowania, już wyczerpnięte zostały przez ś. p. Arcy-Biskupa, któremu dalej prowadzić to dzieło śmierć przeszkodziła. Cóż mnie pozostawało czynić dalej? Oto przed tak niebaczniemi na własne i moje zbawienie ludźmi, zamkną na czas Przybytki Pańskie i dać im sposobność zwrócenia uwagi na niewłaściwość postępowania i poprzestania grzeszyć przynajmniej w Kościołach. Staje więc, według rozkazu prawa Bożego (Ecclezyastes r. 6) w zgromadzeniu kapłanów mądrych, szukam w nich wsparcie, pomocy i rady, którzy ten środek jednomyślnie podają, za najwłaściwszy i do wstrzymania dalszej obrazy PANA BOGA, najskuteczniejszy, a żadnych złych skutków za sobą nieporościgający, zwłaszcza że sam Rząd do tego otworzył drogę i podał sposobność, gdy się albo wiem przekonał, że zakazy, groźby i kary nie skutkują, do groźniejszych i surowszych udał się środków. Gdybym więc ja opuścił ręce i w przeszkodzeniu grzeszyć niebaczniemu ludowi zaniedbał iść za radą drugich Kapłanów, i swoją powinnością, zaciągnąłbym na swoją duszę odpowiedzialność, od której żadna na świecie potęga nie mogłaby mnie zasłonić; owszem, wszystko: Władza, Duchowieństwo, lud; sami nawet grzesznicy ze świadectwem i skargą, stanęliby przed **BOGIEM**, i wołali, że swojej i grzeszników zguby stałem się przyczyną. Środek surowszego, jakiego Rząd użył do uspokojenia ludu, nie uważałem i nie miałem za zły, skoro sam w przeszkodzeniu obrażania BOGA w Kościele, również chwyciłem się surowszego.

Wyrażając w raporcie żądanie uwolnienia wszystkich aresztowanych z Kościołów, nie miałem nigdy zamiaru uwolnienia od odpowiedzialności tych, którzy z powodu wykroczeń innych, gdzieindziej popełnionych, na odpowiedzialność zasłużyli; lecz chciałem wyrazić porządek postępowania w podobnego rodzaju sprawach, jaki postanowienie Grzegorza Papieża, przywiedziona wyżej w tłumaczeniu się mojem wskazuje, bo tym sposobem bezpieczeństwo i swoboda Kościoła, ściśle zachowanąby została, a winny, bez tumultu, krzyków i zgorszenia od zasłużonej kładnąd nieuchroniłby się od odpowiedzialności i kary.

Te są więc przyczyny, które za uniewinnieniem mojem do Wysokiego Sądu wnoszę, a które jeżeli jeszcze są niedostatecznym, błagam by litość i miłosierdzie dostojnych i miłosiernych sędziów, zastąpić i uzupełnić raczyła. Czełgodni Sędziowie! raczcie mieć wzgląd na moją starość i osłabione już siły, wzgląd na moje chęci wypełniania wiernie obowiązków moich, co do zachowania od zguby powierzony h mojej pieczy dusz ludzkich i uchronienia siebie samego od odpowiedzialności przed Najwyższym Sędzią Bogiem! Raczcie łaskawie wspomnieć na zasadę prawa, iż lepiej jest zostawić winnego bez ukarania, niżeli niewinnego potępić. Przyjmijcie mnie pod swoją opiekę i obronę, a wdzięczność dla was zachowam do zgonu: Bóg zaś który najskrytsze tajemiki serc ludzkich przenika i w najpóźniejszych pokoleniach waszych błogosławięstwa swojego hojnie udzielać będzie. Raczcie mnie obronić, a w każdej swojej potrzebie u Boga znajdziecie obronę.

W końcu oświadczam, iż wszystkie moje zeznania i usprawiedliwienia, czyniłem swobodnie i bez żadnego od kogobądź przymusu.

(podpisano) X. Białobrzehski.

Z polecenia Kom: Rz: W. R. i O. P. przez Restrykt z d. 18/30 Stycznia r. b. N. 1331/560, przybyłem do Kancelarii Namiestnika Królestwa, gdzie mi okazane zostało pismo JW. X. Białobrzehskiego Prałata Archi-Dyakona Metropolitalnego Warszawskiego, zawierające zeznanie jego w Sądzie Wojennym na d. 20 Listopada (2 Grudnia) r. z. złożone, własną jego ręką napisane i podpisane, tudzież kopja tego zeznania do mojego poświadczenia, a chociaż poznaję własnoręczność pisma i podpisu JW. X. Białobrzehskiego Prałata i jednozgodności okazanej mi kopji z oryginałem, zaprzeczyć nie mogę, kopji wszakże bez upoważnienia mojej Władzy Duchownej poświadczać nie mogę.

Warszawa, d. 18 (30) Stycznia 1862 r.

X. Ludwik Czajewicz Regens Kancel: Kons: J. W. Własnoręczność podpisu W. JK. Kanonika Czajewicza, Regensa Konsystorza Archidiecezji Warszawskiej z urzędu poświadczam.

Warszawa d. 18 (30) Stycznia 1862 r.

Dyrektor Wydziału Wyznań, Rzeczywisty Radca Stanu, Solnicki.

Z powodu zamieszczonego w Kurjerze onegdaj doniesienia o zejściu na miejsce zakładów fabrycznych PP: Józefa Rentel i Alexandra Liedtke, dla obejrzenia przygotowanych przez nich przedmiotów na tegoroczną powszechną Wystawę Londyńską, czujemy się w obowiązku złożyć jeszcze następujące objaśnienie. Wd. 28 Stycznia r. b. Kom tet, ustanowiony pod prezydencją JW. Dyrektora Wydziału Przemysłu i Kunsztów w Kom: Rz: S. W., zwiędził w celu powyższym fabryki tych znakomitych przedsiębiorców. Przez P. Liedtke wystawiony jest kocz poczwórny miejski, z przodu zawieszony na antabach dubeltowych i resorach leżących, pincites zwanym, z tyłu na resorach dubeltowych, leżących i stojących; zaś przez P. Rentla, karetą dwuosobową, tył na leżących i stojących resorach, przód na pansetach, skręt i sworzeń własnego pomysłu. Obadwa te powozy, zbudowane są prócz stali, szkła i dywaników, z materiałów krajowych i przez krajowców. Komitet zbadawszy przedmioty te we wszelkich najdrobniejszych odcieniach, przy-

znał, że ze względu na gust w wyrobie, wykończenie w każdym szczególe i dobór materiałów, tak powo: P. Liedtkego, jako też kareta P. Rentla, posiadają ugruntowane zalety, iżby stanąć mogły do popisu na wystawie całego świata. My ze swojej strony dodajemy, iż cześć, jaką zaszczytzeni zapewne zostaną na wystawie, Warszawianie nasi Liedtke i Rentel, za postęp ich w przemyśle, prawdziwą stanie się dla nich, przed powszechnością kraju, zasługą.

Od Miesiąca Marca ma w Pradze Czeskiej zacząć wychodzić federalistyczny dziennik *Union*, po niemiecku.

Magik i Brzechomowca Royer, ma honor uwiadomić szanownych amatorów, iż tej zimy jak i poprzednio udziela lekcje, i chodzi na wieczory prywatne, za umówieniem się na parę dni naprzód. Mieszka pod Nr 997, przy rogu ulicy Krochmalnej i Waliców, na dole od frontu.

Onegdaj, na targach odbywających się w Urzędzie Kunsmycyjnym m. Warszawy, płacono za wiadro okowity próby 10ej, od rs. 1 kop: 42½ do rs. 1 kop: 47; za garniec od kop: 46½ do kop: 48.

Kurs wczorajszy: za pół-imperjaty dają rs. 5 kop: 80; za obligi skarbowe, oprócz kuponu, żądają rs. 92 kop: 17, wartość kuponu rs. 1 kop: 33⅓; za listy zastawne Ilgo Okresu, oprócz kuponu, żądają rs. 15 kop: 14, dają rs. 15 kop: 12, wartość kuponu kop: 6⅓; za akcje Drogi Żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej, żądają rs. 69 k. 75, dają rs. 69 k. 50.

Wiadomości Zagraniczne.

ANGLJA. Londyn, 25go Stycz.: — Król Belgów jeszcze i dziś nie wyjechał z Londynu. Zamierzone odwiedzić Lorda Palmerston w Broadlands, także nie przyszły do skutku, i prawdopodobnie Monarcha pomieniony zobaczy się z pierwszym Ministrem dopiero w Osborne, kiedy ten ostatni przybędzie dla przedstawienia Królowej projektu mowy tronowej. — Potwierdza się wiadomość, że admiralicja, mimo spokojnego załatwienia sprawy Trentu, zamierza postawić Kanadę w lepszym stanie pod względem obronnym. — Zaślubiny Xiężniczki Alicji Angielskiej z Xięciem Ludwikiem Heskim, ulegną pewnej włoce, z powodu skonu Xcia Alberta. — Jeden z podróżnych pisze do dziennika *Globe*, że wojska Angielskie w przechodzie przez Stan Maine do Kanady, ugoszczane być miały wódką i pieniędzmi, i że nie dozwolono by zbiegów reklamować. Ofiara zatem P. Seward za podstęp uważaną być może.

DANJA. Kopenhaga, 27go Stycz.: — Na dzisiejszem posiedzeniu Rady Państwa, Prezes Gabinetu przedstawił projekt zmian w konstytucji. Podług tego census wyborczy, ma być zmniejszony. Rada Państwa wybiera sama sobie Prezesa i Vice-Prezesa, oraz otrzymuje prawo inicjatywy przy interpellacjach. Przepisy dotyczące Członków Holsztyńskich i Lauenburskich, zostają wykreślone. Projektowane zmiany umotywowane są tem, że zawikłania z powodu Holsztyna i Lauenburga, nie powinny dłużej tamować konstytucyjnego rozwoju rady Państwa.

Kopenhaga, 28 Stycz.: — Rząd domaga się powiększenia wydatków na fl. te o 1,178,480 talarów.

FRANCJA. Paryż, 25 Stycz.: — *Constitutionnel* donosi jako pewną wiadomość, że Generał Meksykański Almonte, bawiący obecnie w Belgji, przybył tam umyślnie dla prowadzenia układów w celu wyniesienia na tron Meksykański Arcy Xięcia Maksymiljana, i że wróci do Ameryki z wyprawą Francuzką, która właśnie kończy

przygotowania do odjazdu. — *Pays* na zasadzie prywatnych korespondencji pisze, że połączone eskadry Francji, Anglii i Hiszpanji, przybyły 5 b. m. pod Vera-Cruz, i że działania morskie miały się rozpocząć jednocześnie z lądowemi. Przy wyprawie Meksykańskiej ma być utworzone oddzielne biuro topograficzne, dla zdejmowania map i planów. — W Paryżu krążyła pogłoska, że Hra: *Flahaut*, opuści Ambasadę Londyńską. Wieść ta jednak powtarzała się już kilkakrotnie bez sprawdzenia. — Mgr *Chigi* jutro zaczyna przyjmować Ciało dyplomatyczne. — Minister stanu przeznaczył sumę 50 000 fr: na utrzymanie zamku Blois, ofiarowanego w darze Cesarzewiczowi. — Pogłoska o skonie Lorda *Palmerston*, rozszerzona w Paryżu, i potwierdzona dziś rano przez *Jour: des Debats*, nie potwierdziła się. — *Juarez*, Prezydent Meksyku, wydał proklamację z oświadczeniem, że kraj, którym zarządza, nigdy się nie podda Hiszpanom.

FRANCJA. *Paryż, 26 Styoz.* — Przygotowania wojenne przeciw Meksykowi nie ustają, słyhać jednak, z wiarogodnego źródła, że na zasadzie nowych rozkazów, z Paryża wyprawionych, nie są prowadzone z taką gorliwością jak początkowo. Przyczyną tej zwłoki jest podobno nowy warunek w układach półurzędowych prowadzonych między Cesarzami *Napoleonem* i *Franciszkiem Józefem*, w przedmiocie utworzenia konstytucyjnej Monarchji Meksykańskiej na korzyść Arcy-Xięcia *Maxymiljana*. Gabinet Wiedeński domaga się podobno od Mocarstw Zachodnich zobowiązania, iżby pozostawiły przez lat 10 część korpusu okupacyjnego w Meksyku, jeśli przyszedł Monarcha uzna to za potrzebne do utrwalenia dostatecznie swego tronu. Zdaje się, że to wymaganie Austrii, może zniweczyć negocjacje już daleko posunięte i bliskie końca. — Wspomnieliśmy już, że oprócz Arcy-Xięcia *Maxymiljana*, kandydatem do tronu Meksykańskiego, jest Hr: *Flandrjs*, nie ulega jednak wątpliwości, że wojna wydobędzie na jaw znaczniejszą liczbę tych kandydatów. Zawsze jednak najwięcej prawdopodobieństwa ma za sobą Arcy-Xięć Austriacki, a to z powodu, że wyniesienie jego na tron Meksyku, może wpłynąć na rozwiązanie kwestji włoskiej. — Korespondencje z Konstantynopola donoszą, że nowy regulamin organiczny zaprowadzono prawie wszędzie na Libanie, i że dobry wpływ takowego już się okazywać zaczyna.

HISZPANJA. *Madryt, 24go Styoz.* — Minister spraw zagranicy oświadczył w Izbie deputowanych, że Hiszpanja ma zamiar żądać zadość uczynienia od Meksyku, szanując wszakże jego niezależność. Oświadczenie zdaje się popierać twierdzenie, że przynajmniej urzędownie nie jeszcze nie uchwalono w przedmiocie wyniesienia Arcy-Xięcia *Maxymiljana* na tron Meksykański.

PORTUGALJA — Depesza nadeszła z Lizbony do dzienników Paryzkich donosi, że korwety parowe: *Mystic*, *Mohican* i *Dautah* z marynarki Stanów Zjednoczonych wysłane na ściganie statku *Sumter*, wpłynęły 11 b. m. do portu Santa Cruz na Teneryfie, a dnia następnego, oddaliły się ztamąd. (Schl: Ztg).

©ostatnie Wiadomości.

Mowa Cesarza Francuzów przyjęta została nader przychylnie przez opinią publiczną w Anglii. Tak przynaj-

mniej donoszą depesze telegraficzne z Londynu, zawiadamiające zarazem, że Komisarze Południowo-Amerykańscy *Mason* i *Slidell*, przybyli do Southampton 29go b. m. — Telegrammy z Paryża datowane są 29go b. m. Dowiadujemy się z nich, że pomiędzy dokumentami politycznymi, przedstawionymi Ciału Prawodawczemu, znajdują się dwie depesze *Thouvenela*, w których tenże protestuje przeciw myśli wcielenia wyspy Sardynji. — Baterja artylerji, której wymarsz z Paryża odroczone, wyruszyła 27go do Meksyku. — Zapewniano w stolicy Francji, że Arcy-Xięć *Maxymiljan* przyjął kandydaturę do tronu Meksykańskiego, pod warunkiem, że Mocarstwa zgodzą się na zajmowanie wojskiem tego kraju przez lat dziesięć. — W Turynie krążyła pogłoska, że *Bosco* połączył się z *Chiavonem*. — W Hiszpańskiej Izbie deputowanych, 27go b. m. *O'Donnel* pochwałił postępowanie Jenerała *Serrano*, który zajął Vera-Cruz w imieniu trzech Mocarstw. — O działaniach Turków powstańców w Hercegowinie, otrzymujemy depesze z *Ragazy* z dnia 28go bieżącego miesiąca *Derwisz-Pasza* z piętnastu bataljonami milicji i 800 baszi-buzukami otoczył powstańców w Slimnica, i odparł ich ku Zubzi, nienapotkawszy oporu. Później jednak powstańcy znowu osadzili Summa, Slimnica i Ljubowa. Wojska tureckie skoncentrowane są w Poglizza. — Telegramy z Petersburga datowane są 29go. *Jour: de St Petersburg*, ogłosił notę Xięcia *Gorczałowa*, do Pełnomocnika Rosyjskiego w Washingtonie, z okoliczności załatwienia sprawy Trentu. — Minister Oświecenia, upoważnił 4ch ulubionych Professorów w Petersburgu, do odczytów publicznych, z prawa cywilnego kryminalnego, jurisprudencki porównawczej i administracji.

DONIESIENIA.

1,000 Cetnarów Konieczyny i Siana gruntuwego pogodnie zebranego, jest do sprzedania w Folwarku Szamoty, przy szosie 18 wiorst za Rogatką Jerozolimską. Wiadomość na miejscu.

Złotych polskich 5,000.

Urzędnik pracujący w jednej z Władz Sądowych, za złożeniem powyższej summy, bez wymagania od niej procentu, jako kaucji, życzy sobie przyjąć obowiązek **Plenipotentanta** lub **Rządcy domu**, zaraz lub od Wielkiej-Nocy. Potrzebujący z WW. Właścicieli domów podobnej osoby, którejby za przyjęcie jednego z powyższych obowiązków mógł dać stosowny lokal, raczy nadesłać swój adres pod Nr 1087 A, przy ulicy Twardej, w pierwszej bramie za Budką Policyjną, w oficynie, w ostatniej sieni na dole, w drzwi po lewej stronie, naprzeciwko Magli.

UCZEŃ Uniwersytetu pragnie przyjąć obowiązek Domowego **NAUCZYCIELA** lub **KORREPETYTORA**. Posiada Języki francuzki i niemiecki. Życzący raczą nadesłać Adres do Cukierni Belego, róg Podwala i Senatorskiej.

Dzisiaj rano ciepła stopni 2. Wzrosła w południe ciepła stopni 2.
Dzisiaj rano wysokość wody na *Wiśle* stop 3 cali 7. (W mierze).
TEATR WIELKI. Dzisiaj, nie ma widowiska.

OSTRYGI HOLSZTYŃSKIE

i RAKI MORSKIE (Homard),

jutro nadejdą pociągiem spiesznym, do Handlu **Antoniego Stepkowskiego**, przy ulicy Wierzbowej Nr 473C, wprost Teatru.